

En juleoverraskelse

Jane McBride

(Baseret på en virkelig hændelse)

»Hav en glædelige familiejul! Pak dit hjerte ind i kærlighed i år« (Children's Songbook, s. 51).

Annas hjerte sank i brystet, da hun kom ind i stuen og så juletræet. Varmtvandsbeholder var gået i stykker, og der var vand over hele gulvet. Far prøvede stadig at få orden på det. De få gaver under træet var gennemblødte.

Anna og hendes små brødre fandt nogle håndklæder og prøvede at tørre gaverne. Men det nyttede ikke rigtig noget. De var drivvåde.

Annas familie havde været igennem en svær tid. Far havde ikke et arbejde for tiden. Mor skulle snart have en baby, og hun var ret syg. Og nu ville de ikke få nogen julegaver.

Da Anna gjorde sig klar til at gå i seng den aften, kunne hun høre mor og far tale i køkkenet?

»Hvad skal vi gøre?« spurgte mor. Det lød som om hun græd. »Vi har ikke penge nok til at betale for terminen, og nu har vi ikke engang gaver til ungerne.« Anna fik en knugende følelse i maven.

»Vi finder vi ud af det,« sagde far.

Anna gik ind i køkkenet. Mor rakte armene ud og gav hende et stort knus. Med sine arme rundt om mors mave kunne Anna mærke babyen bevæge sig. Hun smilede. »Vi skal have en baby. Du siger altid, at en baby er et mirakel.«

Mor smilede igen. »Det er rigtigt. Vi har meget at være taknemmelige for.«

»Vi har hinanden,« sagde far. Han kysede Anna på hovedet. »Det ordner sig.«

På vej tilbage på sit værelse kunne Anna høre hendes brødre græde. Hun satte ned på Davids seng.

»Alle er kede af det,« sagde David lige så stille.

»Og nu får vi ingen julegaver,« sagde Robbie snøftende.

»Det bliver okay,« sagde Anna igen. »Vent bare og se.«

Inden Anna gik i seng, knælede hun ned og spurgte vor himmelske Fader, hvad hun kunne gøre for sin familie. Hun havde ingen penge at købe gaver for, men hun havde alligevel en varm, bekræftende følelse i hjertet.

Næste morgen blev hun i sengen og tænkte lidt, inden hun skulle gøre sig klar til at gå i skole. Så fik hun en ide! Den eftermiddag skyndte hun sig hjem og passede sine pligter og lavede sine lektier. Så fandt hun noget papir og bånd, tuscher og nogle få klistermærker, hun havde fået til sin fødselsdag. Hun tog det hele med op på sit værelse og lukkede døren.

Anna grinede næsten ved tanken om, hvor overrasket hendes familie ville blive. Først foldede hun papiret og bandt det sammen med snor for at lave fire hæfter. Hun valgte et stjerneklistermærke til mors hæfte og en planet

til fars. Hun satte en hund på Davids og en raket på Robbies.

Så begyndte Anna at tegne. Til mor tegnede hun et billede af hende selv, hvor hun fejede gulvet. Hun tegnede et billede af sig selv, hvor hun lavede mad med far, et hvor hun spillede fodbold med David, og et hvor hun læste en bog for Robbie. Det tog hende flere dage at fylde hvert hæfte med billeder.

Endelig blev det juleaften, og Anna lagde forsigtigt sine hæfter under træet.

Næste morgen gav hun hver person i sin familie et hæfte. »Jeg kan godt lide de tegninger,« sagde David. »Jeg kan lide at spille fodbold.«

»Det er ikke bare tegninger,« sagde Anna med glød i øjnene. »Det er kuponer! Tegningerne viser alt det, jeg vil gøre for jer.«

»Det er den dejligste gave, du kunne give os,« sagde mor, da hun kiggede sit hæfte igennem. Anna var taknemmelig for, at vor himmelske Fader havde hjulpet hende med at komme i tanke om kuponerne. Der kom en ny baby, og med vor himmelske Faders hjælp skulle alt nok ordne sig. ●

Forfatteren bor i Colorado i USA.

ILLUSTRATION: CHRIS DANGER

